

Levéltöredékek...

In memoriam Huszár László

H. L.!

A ragokat keresem, s nem tudom eldönteni, hogy *-hez* vagy *-höz*, *-nek* vagy *-nak*... De néha azt sem, hogy rag vagy toldalék akar lenni, netán valamilyen képző... Képződmény?! Egyszerű volna azt mondani, hogy inntől akkor hadd maradhasson, hadd maradhassunk *töredék, tördeletlenség, törtség*... A legegyszerűbb volna felfedezni, beazonosítani valami hiátust, vagy épp *a* hiátust... Megannyi három ponttal végződő mondattal operálni. Ténykedni szavakkal és körmondatokkal, gondolatingadozóakkal.

///

De őszintének kell lennünk: ez van, igen ez van kilenc hónappal és két nappal az elmeneteled után: hogy talán merhetjük egy pillanatra azt érezni, hogy megértettünk valamit a létezés tūpontos egyenlőtlenségéből, s hogy méltók vagyunk, méltónak kell lennünk érezni és érteni az *örökségedet*... S mindez talán azzal kezdődik el, csakis ezzel kezdődhet el: szavakból emelt öleléssel, s mindegy is már, hogy ez töredék, hogy nem teljesség, hisz benne ott lüktet, ott lüktet benne mindaz, amit hagyta

tanulással: *építs, amíg építhetsz! Nincs más választásod és talán egyszeri ez a lehetőség!*

A Te lehetőséged, a Te választásod is egyszeri volt! S talán ettől tűnt oly könnyednek minden mozdulatod, minden teted és megszólalásod! Nem is könnyednek: de tisztának, tūpontosnak, megfelelőbezzhetetlennek minden szavad, minden ötleted! S ha csalódtál is, ha valami visszakozás néha-néha ki is érződött, egy pillanat alatt *megráztad magad*, fűttenettél a bajszod alól egyet a Kárpát-haza dicsőségére, és játszottál! Játszottál a szó legnemesebb értelmében! A szó teremtő értelmében! Közöségeket, szervezeteket teremtettél, fejlesztettél; intézményt alapítottál; a hálózatba szervezést tanítottad; a kistelepüléseken *fákat ültettél*: magvető, mediátor és értékőr, tūndérkert-ismerő és bástya, beszélgetőtárs és hallgatóság, végtelen hűség és látópont, origó és rejtett kincsek bölcs őrzője, jövőbelátó és jövőt hívó, kőműves és tetőfedő, költő és módszerész, kincskereső, régész és nyitott szív voltál, vagy!

///

Zeng a kerted: énekel / annyi ékes szép madár! – mondja a köl-

tónő. *Zeng a kerted!* Vajon kihallod-e? Vajon elhallik-e odáig? Bizton elhallik odáig?! Biztos hallod is!?

Ének és haza a magasba!

Az ének és az itt maradók hazája!

Két *haza* között otthonunk most e sorok!

///

2020 nyara. Illyés Gyula közművelődési életműdíj. Az eddigi közösség- és életszolgálatodat próbáljuk méltatni, méltónak találatni. Vallani arról, hogy ki vagy Te számunkra. Én akkor így írtam Rólad, Neked:

Ha a Kárpát-medencei, a külhonba szakadt nemzetrészek közművelődési életére, közösségfejlesztésére gondolok, ha azt személyekhez kell kötnöm, olyan, most aktív, cselekvő és ösztönző személyekhez, akkor toronymagasan, közöttük ott találok Lacit – mgr. Huszár Lászlót. Egy olyan személyt, személyiséget, aki a lehetőségből értéket teremt, s nem tautológiai, nem is retorikai értelemben: az értékből értéket kovácsol. A százéves, a trianoni évforduló gondolati világa szerint: elhagyatottá itéltetettből bebarangolható jelent és jövőt.

Csak azt kívánhatom magunknak, hogy legyen Kárpát-hazánknak megannyi Huszár Lacija, s ha nem is lehetséges, akkor legalább igyekezzünk nap napra rá nyomdokába szegődni.

///

Drága Laci!

2021. november 10-ét írunk. Tíz nappal vagyunk 70. születésnapod után. *Isten éltesen helyett: a Gondviselő magához öleljen • a Gondviselő szorosan magához ölelt!*

Nyomdokodba igyekszünk szegődni. Nap napra rá hitet *plántálni* ebbéli elköteleződésünkbe. Nem, mert híján vagyunk a szolgálatnak és elhívásnak, nem azért kell nap napra rá *plántálni*, mert nélkülözük a hitelességet, a szavahihetőséget! Nem ezek ügyében vagyunk híján bárminek is! Belőled vagyunk híján! Ennyire egyszerű, ennyire közhelyes! Én nagyon remélem, hogy születik rólad majd valamilyen filmes portré. Vagy az intelmeid része lesznek a Szlovákiai Magyar Adatbank hangtárának. Mert szükségünk van mindezekre! Ez a mi önzőségünk! És szükségünk volna arra is, hogy a *kerekasztal lovagjai* ismét élőben tudjanak találkozni. Pusztán önzőség és felelőtlenség (?) ez a ma kiszámíthatatlan egyenletek?! Rólad beszélnék, téged *éltetnénk!*

Mert a hol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. (Máté 18, 20)

Nem a Te nevedben, de a Te nevedért!

///

Drága Laci!

Közeleg az advent! Eljő, ha engedjük, a feloldozás! A megismerhetetlen csoda! Az egyszerű! A megmásíthatatlan! Az ács egyetlen fia! S vele eljő a tetőfedő és a kőműves!

A magvető s a mediátor, az értékőr, a tündérkert-ismerő és a bástya, a beszélgetőtárs és a hallgató-ság, a végtelen hűség és a látópont, az origó és a rejtett kincsek bölcs őrzője, a jövőbelátó és a jövőt hívó, a költő és a módszerész, a kincs-kereső, a régész és a nyílt szívű lángember, a *kettenséget* ismerő és éltető, az Életfa sarja, a lomb és az együvértartozás örömhözója!

///

Drága Laci!

Közeleg az advent! Eljő! S engedjük! S engedjük kimondani azt is, hogy jó lett volna többször és többet a közeledben és a „közeledből” élni!

S ebben a folyamatos önellenmondásban – amelybe a búcsú *sodor bele* – kell tudnunk igazán meghallani Téged!

Az adventi üzeneted: minden napra egy-egy levéltöredék! Tőled – Nekünk!

Hogy közösségben lenni, közösséget építeni az egyik legszebb el- és meghívásnak eleget tudni tenni. Hogy ennek örömhíre betölti a tájat, szívet, lelket. Hogy az építő és az építettő találkozása és egymásra találása mai világunk egyik legnagyobb kihívása is egyben. Hogy az örömhírt elfogadni, az örömhírt megérteni, az örömhír hitét magunkévá tenni, az örömhír állhatatosságát és mennyei létét megélni kevésbé egyértelmű, kevésbé könnyű a mai könnyelművé vált világban.

Hogy voltak és vannak hasonlatos korok. Hogy még nagyobb bátorságot, még több erőt, még erősebben megpróbáló állhatatosságot kíván tőlünk a Gondviselő. Hogy a szeretetből fakadó állandó jelenlétet, ki- és feltárulkozást, a teljes átadás értelmében vett névtelenséget vállalni kell tudnunk. Hogy ebben az elkövetkező, a szentestéig is tartó időszakban tudnunk kell

megerősíteni ebbéli fogadalmunkat, megújítani egymás között és egymás szemébe nézvéni!

///

Drága Laci!

Érezzük és megéljük, Pál apostollal együtt üzened:

– Vigyázatok, tartsatok ki állhatatosan a hitben, viselkedjétek bátran, legyetek erősek. (1Kor 16.13)

– Minden dolgotokat intézzétek szeretettel. (1Kor 16.14)

– Legyetek tehát állhatatosak és kitartók, szeretett testvéreim! Tegyetek mindig minél többet az Úr ügyéért, hiszen tudjátok, hogy az Úr ügyében való fáradozástok nem hiábavaló. (1Kor 15.58)

– Törekedjétek a szeretetre, de igyekezzétek a lelki adományokat is elnyerni, különösen azt, hogy prófétálhassatok. (1Kor 14.1)

– Ezért ti is, ha egyszer törekedtek a lelki adományok elnyerésére, igyekezzétek a közösség épülésére bővelkedni bennük. (1Kor 14.12)

– Nem számít sem az, aki ültet, sem az, aki öntöz, hanem csak a gyarapodást adó Isten. (1Kor 3.7)

– Az ültető és az öntöző egyek, el is nyeri mindegyik a jutalmát fáradozásához mérten. (1Kor 3.8)

– Istennek vagyunk ugyanis munkatársai, ti meg Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok. (1Kor 3.9)

Drága Laci!

Érezzük és megéljük, Pál apostollal együtt üzened: ültetők és öntözők egyek kell, hogy legyünk!

Érezzük és megéljük, hogy hittel teli szívvel kérsz minket, mondjuk el minél több helyen és mindegyik összesereglésünkkor: mennyi, de mennyi történés, találkozás, egymás iránti öröm, baráti és testvéri ölelés, mennyi révbe érés, mekkora szívbeli és a nem-

zet erősödését akaró erőfeszítés, eredmény, egymásba kapcsolódás, együttetés az, amely történetünket, az együtt kitapintható történetünket írja! Írja azt a közösen felfűzhető utat, amelyben *egyek lehetünk, együvé tartozhatunk*, amelyben hitet és bizonyosságot nyerünk arról, hogy a másikért való odaáldozásban vagyunk igazán saját magunk.

Drága Laci!

Ez tehát a küldetésünk? A mindennapok dolgos egyszerűségét szolgálatunkkal megszentelni? Olyan szolgálattal, amely pontosan tudja és rendíthetlenségével kinyilatkoztatja, hogy jelölt az utunk, és aki képes azt látni, azzal közösen a csoda nem várakozás

lesz, hanem napi teremtő munka, és egyúttal annak a felismerésnek az örömét hozza magával, hogy sorsunkat, sorsközösségünket az együtt vállalt hétköznapi ünneppé formálják?

Drága Laci!

Nézzünk-e körbe? S ha vállaljuk *ezt az utat*, láthatjuk-e: mennyi, de mennyi gondolat, akarat, jobbító szándék, mennyi, a jövőformálásban bízó mindennapi cselekedet, megannyi hitforrás, nemzetszolgálat, nemzeti helytállás, nemzetépítő tett...?

Drága Laci!

Tekintetünk *körbevár!* S látjuk: mennyi, de mennyi gondolat, akarat, jobbító szándék, mennyi, a jö-

vőformálásban bízó mindennapi cselekedet, megannyi hitforrás, nemzetszolgálat, nemzeti helytállás, nemzetépítő tett: Általad s sajnos Nálad-híján! Önértésünk jelzőkaróiként! Megmásíthatatlanul!

Drága Laci!

Halljuk, kihalljuk: *két haza* között otthonunk örök-üzeneted:

Építs, amíg építhetsz! Nincs más választásod! Hisz egyszeri ez a lehetőség! Nincs idő tévutakra. Legyél Te is tanítónak!

Drága Laci!

Miként köszönhetjük meg a *mindent?!*

2021. november 10.

Sutus Áron

SUTUS ÁRON 1983-ban született Szabadkán. Az általános iskolát és a természettudományi–matematikai szakirányú gimnáziumot szülővárosában fejezte be. Az Újvidéki Egyetem Bölcsészettudományi Karának Magyar Nyelv és Irodalom Tanszékén diplomázott 2016-ban. 2017-től 2019-ig a Lakiteleki Népfőiskola és a Nemzeti Művelődési Intézet Tessedik Sámuel Kollégiumának hallgatója. 2006 és 2010 között a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség közművelődési szakmunkatársa, 2010-től 2013-ig annak ügyvezetője, 2017 júliusától annak elnöke. Munkába állása, 2006 óta a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetségben szolgálatot vállaló személyként az öntevékenység ösztönzését, az amatőr és népművészeti mozgalom megújulását és fennmaradását célzó folyamatok megvalósításának segítségével, a közösségi művelődés gyakorlati ismereteinek elterjesztésében vállal szerepet. A Művelődési Szövetség által szervezett rendezvények, programsorozatok mellett szerepet vállal különböző, egyének és csoportok öntevékenységét fejlesztő képzések kidolgozásának és lebonyolításának segítségével, ezzel növelve a magyar művelődési egyesületek, szakosztályok, csoportok további hálózatosodását, kapcsolataik és az egymásra odafigyelés erősödését. Egyéb közösségi és társadalmi tevékenységei: 2009–2010 között az ideiglenes Magyar Nemzeti Tanács Kulturális Bizottságának, 2010–2014 között az MNT Civil Konzultatív Testületének, 2013–2018 között a Durindó és Gyöngyösbokréta Fesztivál Tanácsának tagja. 2017-ben beavasztták a Magyar Örökség díj bíráló bizottságába. Alapító tagja a Magyar Közösségépítők Értékszövetsége Egyesületnek.